

navnlig sammenblandede min Virksomhed som Folkethingmand og som Redaktør. Det maa da tilhøre et tidligere Stadium, thi, som betjendt, har jeg i over 6 Aar ikke været Redaktør; men dernæst vil jeg spørge det ærede Medlem, om han vil være istand til at paavise nogen Leilighed, hvor jeg har bragt ind for Folkethinget enten som Forespørgsel eller i anden Stikkelse, Sager vedrørende mig specielt som Redaktør, uden at jeg ialtsald har gjort det med Ledfagelse af den Erklæring, at jeg var Part og derfor ikke gjorde Krav paa at blive troet anderledes, end en Part kan fordrø det. Det, som er det Karakteristiske, er, at det ærede Medlem, som er Sagfører for en af Parterne, samtidig træder op som Talsmand for den ubetingede absolute Retfærdighed overfor sin Valgfreds Befolkning. De to Ting lade sig ikke saaledes forene, og jeg tillader mig fremdeles at formene, at, naar denne Sag egner sig til at komme herind, skulde det være gennem en Anden end gennem det ærede Medlem, der er altfor nøie og altfor ensidigt knyttet til den til at kunne give en objektiv rigtig Fremstilling af den.

Steenstrup: Jeg gad vidst, hvem det ærede Medlem tror, der i slige Sager vil paatage sig og kan paatage sig at fremsføre den Slags Ting, knyttede til den fredsige Lovgivning, her i Salen for Væbøerne, undtagen deres Repræsentant. Jeg siger forud, at det ærede Medlem vilde vægre sig derved, at ethvert andet Medlem her i Salen vilde ligeledes vægre sig derved, fordi det er et Hestearbejde at sætte sig ind i disse forfallede Forhold (Køfod Ler.). Ja, det ærede Medlem for Bornholm tror vel, han kan overtage det, som Spøisteretsadvokaterne sige, at de ikke kunne magte (Køfod: Det er jo et Hestearbejde!); det forudsætter daglige Studier at sætte sig ind i en saadan Sag, naar man er aldeles ubetjendt med den. Paastanden er altsaa den, at, naar man repræsenterer et Distrikt, der er særligt med Hensyn til Lovgivning og mange andre Forhold, saa skal man ikke kunne føre en Sag frem her i Thinget. Jeg har saa ofte mærket denne Stemning her i Salen; det forekommer mig, at der kan være noget Berettiget deri, men den er dog ikke fuldt berettiget; thi skulde det være Tilfældet, saa var der ikke mange ærøiske Forhold, uden at de kunne føres tilbage direkte eller indirekte til min Person, og saa bliver det umuligt for den Slags Distrikter at have en Repræsentant. Jeg erklærer forud, at der er intet Medlem her i Salen, der vil paatage sig en speciel ærøisk Sags Gjennemførelse her i Salen, ligesaa lidt som jeg vil paatage mig at gennemføre en speciel ærøisk Sag her i Salen, og der er For skjellen dog ikke nær saa stor. Det er naturligt, at en saadan Betragtning vilde gjøre en Repræsentant for et i den Grad særligt Distrikt, som min Valgfreds, til et Nul i mange Forhold. Det er for Meget

forlangt at tro at kunne bortrybde en Sag, som jeg forud har sagt indirekte kan have ubehagelige Sider for Mange, med den Bemærkning, at den har en vis Side, som kan interessere Repræsentanten i Thinget, og saa skal Den ikke have Lov til at blive repræsenteret. Repræsentanten kan ikke komme frem med Sagen, ingen Anden vil det, og meget Saa have maaste Tid og Leilighed til at udføre, hvad der iøvrigt udfordres til den Slags Sager.

Bille: Jeg kan dog ikke tillade, at en saa vigtig Fremstilling passerer. Der er ikke Tale om, at et Medlem for Væbøerne ikke skulde kunne bringe en ærøisk Sag frem, eller et Medlem for Færøerne en færøisk; det følger af sig selv, at det kan ske. Det er ikke den Art specielle Interesser, som jeg har sagt, gjorde det ærede Medlem inhabil til at føre denne Sag frem; men det er det ærede Medlems Stilling som Sagfører i denne Sag som engageret Advokat for den ene Part, en Stilling, som han gjentagne Gange er vendt tilbage til; det er denne specielle Stilling, som gjør ham uskikket til at behandle denne Sag, skjøndt den er ærøisk. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem nu har forstaaet mig.

Steenstrup: Jo, ganske vist har jeg forstaaet det, men saa antager jeg, at det ærede Medlem vil overtage Sagen. Det vil han imidlertid ikke, og intet andet Medlem vil det, altsaa skal det være umuligt at faae denne Sag frem. Fordi jeg har været Sagfører for den Part, der har lidt Tab, derfor er det ikke sagt, at jeg længere er det, og det kan ogsaa gjerne være, at jeg er det; men jeg spørger det ærede Medlem, om han kan forklare, hvem der her i Rigsdagen kan og vil indbringe denne Sag.

Bille: Jeg antager ikke, der kan paahvile mig den mindste Forpligtelse i den Henseende. Det ærede Medlem kan i alt Fald ikke gjøre Krav paa min Assistance, og han vilde da ogsaa komme til den Urette, idet alle de Indtryk, jeg har faaet af disse Forhandlinger, er, at han plaiderer en Sag, der er fuldstændig haabløs og ikke lader sig gennemføre. Men det ærede Medlem har jo saamegen Indsigelse (W. Christensen: Na!) og indtager en saa fremragende Stilling i det ene af de politiske Partier, i hvilken denne Sag deler sig, at han med største Lethed vilde kunne faae Assistance. Det begejstrede Medlem for Middeksart (W. Christensen) vilde maaste være det naturlige Medlem til at bringe denne Sag ind. Jeg har i alt Fald intet Mandat til at skaffe Nogen, der kan bringe Sagen ind. Jeg siger kun, at det ærede Medlem ikke egner sig til at gjøre det efter den Stilling, hvori han selv oplyser, at han staar til Sagen.